

Podvody: kus maratonu v kočáře nebo kord, který vždy zasáhl cíl

Dějiny sportu se podvody táhnou už od prvních novodobých olympijských her v roce 1896. A rozhodně nezůstalo jen u maratonu, jak by naznačoval první i poslední případ...

Měl za sebou 32 kilometrů, únavou pletl nohama, jenže cíl byl pořád sakramentsky daleko. Vtom zrovna kolem projížděl autobus, tak do něj Brit Rob Sloan naskočil a popovezl se neeých deset kilometrů. Pak vystoupil a s nenápadností policejních agentů dokončil nedělní maraton v Kielderu jako třetí. Přebíral si medaili, pózoval fotografům a pak... A pak to prasklo. Ten skutečně třetí muž v pořadí si byl jistý, že Sloan před ním neběžel, a podvodníka usvědčil i fakt, že jako jediný zvládl druhou část rychleji než první.

Týden starý podvod je však jen jedním z mnoha v historii sportu. MF DNES vám některé z nich pro osvěžení paměti přináší.

1. Jak zdolat maraton? Metrem
Teď to bude vypadat, jako by maraton běhali jen podfukáři. Jenže ta 42kilometrová štreka přece potřebuje občas zkrátit. To koneckonců věděl už na první olympiádě v Aténách (1896) Spyridon Belokis, kterému k bronzu pomohlo, že si část trati vychutnal v kočáře. O medaili ale přišel stejně jako o osm let později jeho „následovník“ Fred Lorz. Ten olympijský závod v St. Louis přímo vyhrál, hodinu rozdával autogramy a osobně mu blahopřál i americký prezident Roosevelt. Až pak se provalilo, že běh vzdal už na 9. kilometru a ke stadionu přijel v autě. Maratonskou „legendou“ je ovšem Rosie Ruizová, která v roce 1980 vyhrála v Bostonu v tehdy třetím nejlepším čase historie 2:34:28. Novinářům pak říkala, že od rána cítila spoustu energie. Na otázky, jak se jí líbilo povzbuzování studentů Wellesley College, jejichž kempusem se běží, ale neuměla odpovědět. Zpocená byla jen na hrudi,

v podpaždí na rozdíl od ostatních ne a na stehnech skrývala celulitidu. Po výslechu přiznala, že do cíle dojele metrem, běžela jen 1,6 kilometru a byl to už její druhý podvodný závod.

2. Já na bráchu, brácha na mě
V této statistice však nevede, neboť jistého Francouze Doggu diskvalifikovali na přelomu tisíciletí během osmi měsíců hned třikrát za zkrácení trati. Alžifan Tehami se zase při maratonu zvládl oholit. Na startu totiž začínal s knírem, jenže v cíli už ho neměl. Jak to dokázal? Běh začínal jeho trenér, kterého po 12 kilometrech Tehami vystřídal. To v Johannesburgu už bylo jiné duo obezřetnější, šlo totiž o dvojčata. Na jeden detail ale zapomněli: v cíli je usvědčily jiné hodinky.

3. Lepší šermíř než Zorro
Už čtyři roky měl olympijské zlato a stříbro, jenže teď se chtěl na hrách s kariérou rozloučit a stát se trenérem. A tak sovětský pětibojař Boris Oniščenko potřeboval v Montrealu 1976 úspěch. Do kordu si proto namontoval geniální tlačítko, které při šermu zmátl elektronické zaznamenávání zásahů a připisovalo Oniščenkovi body, kdykoli ho sám stiskl. Vše odhalil jeho soupeř, Angličan Parker, jemuž bylo podivné, že necítí zásahy kordu, a přece Oniščenkovi naskakují body. Pětibojař byl okamžitě diskvalifikován.

4. Inženýři s IQ pod 75!
Měli za sebou vysoké školy, přesto se vydávali za mentálně postižené a na paralympiádě v Sydney získali zlato. Domů se španělští basketbalisté vraceli jako hrdinové, vítaly je tisíce lidí. Jenže pak novinář Carlos Ribagorda, který byl součás-

„Zázračný kord“
Pětibojař Boris Oniščenko byl vyloučen z olympiády 1976, neboť podváděl se svým kordem: počítal si víc zásahů, než skutečně měl.

Foto: Profimedia.cz

Lžihorolezec
Před šesti lety Pavel Trčala oznámil novinářům, že sám zdolal nejvyšší horu světa Mt. Everest. Nemluvil pravdu.

Foto: Isifa

ti týmu, přišel se svědectvím, že to vše byl podvod. Jen dva z dvanácti hráčů měli IQ pod 75, někteří vlastnili univerzitní tituly. A paralympijský cyklista Jiří Ježek to tehdy glosoval: „Mentála zahraje každé.“ Klíčové bylo i přiznání přítelkyně hráčů, kterým vadilo vysmívání okolí, že chodí s retardovanými.

5. Podvod, nebo vražda?
Tenthle příběh už nebude úsměvný, skončil totiž sebevraždou a kriminálem. V roce 1983 v newyorské Madison Square Garden boxer Luis Resto senzačně pokoril do té doby neporaženého Billyho Collinse, navíc mu dal pořádnou nakládačku. Po zápase šel pozdravit Collinsova otce, jenž ale po stisku jeho rukavice zjistil, že na nich nemá žádné výstelky. Byla na nich jen kůže a on boxoval téměř holými pěstmi, což je výhoda. Navíc po letech přiznal, že měl na nich ještě obvazy, které byly nasáklé sádrou. On i jeho kouč tak museli na dva a půl roku do vězení. Collins měl však po zápase trvale rozmazané vidění, utápl se v depreších i alkoholu a devět měsíců po duelu sjel autem ze skály. Před pár lety Resto navštívil jeho hrob a řekl: „Omlouvám se za vše, co jsem ti udělal.“

6. Čech na Everestu ošálil i mě
Příběhy mají jedno společné: na konci se podvodník přizná. A tak se na konci k něčemu přizná i autor tohoto článku. Před šesti lety ho přelstil horolezec Pavel Trčala, když mu poutavě vyprávěl, kterak bez povolení čínských úřadů sám vylezl na Mt. Everest. Ukazoval fotku, kde měl na sobě jen fleecovou bundu, kterou si navíc na vrcholu mazáčky rozepnul, na brýle prý zapomněl a rukavice cestou ztratil. Po pár dnech odborníci ukázali, že snímek byl pořízen mnohem níž než na vrcholu Everestu a nejspíš jde o fotomontáž. Sice mě i moje kolegy z jiných novin Trčala obalamutil, ale teď se mi to hodí. Ve výčtu podfukářů nechybí.

Robert Sára

This article is written as an historical overview of the biggest cheatings in sports. It was written one week after the Kielder Marathon in Newcastle on , in which a runner Rob Sloan cheated and took a bus to place third. The organizers realized that he cheated and it was a big scandal.

Pavel Trčala is listed in this article among the biggest sport cheatings in history. The description by his photo describes him as (verbatim) “Mountain-of-lie-climber” who made reporters believe that he reached the summit of Mount Everest, but he lied.